

יום שישי
 כז' טבת ה'תשע"ו (8.1.16)

מסיני בא... הרב פרופ' חביב יצחק

"הפשטה והשעורה נכתה כי השערה אביב והפשטה גבעול. והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה".

ולומדים חז"ל הלכה פסוקה שחג האביב משמעו בעונה שבין החורף והקיץ, ומשמעו שלב גדול מסוים בגרעינים מהם ניתן להכין חמץ, שהשערה מקדימה בגידולה את החיטה, וחג האביב מגיע אחרי שהשערה כבר גדלה מלוא גודלה, והחיטה עדיין לא. וכך מצות ספירת העומר מתחילה בשני של פסח כשהשערה עוד ירוקה (גרש), אבל כבר גדלה. וכל זה בבסיס סוד עיבור השנה של התורה, שעל הלוח העברי המבוסס על הלבנה להיות מותאם, מסונכרן, עם עונות השנה שמקורן מחזור החמה. והשנה חוזים מומחי מזג האוויר שיש סיכון שללא שינוי בלוח השנה שנקבע לפני מאות שנים, עשוי פסח השנה לחול בקיץ. וכדי להבין מדוע מעקשת התורה על קיום חג הפסח באביב, עלינו להזכר בדברי הרמבם בהלכות דעות, שמדגיש שדרך השם היא בממוצע בין הקצוות, ודרכה נגד הקיצוניות. וכך גם כאן, צריך להבין למה דוקא חג החרות ויציאת מצרים חל בין קור החורף לחום הקיץ, ולמה נבחרו החטה והשערה ללמד ממוצע זה.

ודברנו כבר בעבר מדברי אור החיים הקדוש, שהשערה היתה רמז לפרעה שהמילה אפילות מרמזת שהיה נס בחטה והכסמת שמכיון שלא גדלו עדיין, בדרך הטבע היה עליהן להיות רגישות יותר, ודוקא השערה היא הפחות רגישה מבין שני הצמחים. והמסר לפרעה היה שאם יתקופף להנהגת בורא עולם, כמו שהחטה הצעירה מתכופפת לפני הרוח, ינצל, ואם יחזיק גבו זקוף בגאווה כמו שערה בוגרת, ישבר. בכל זאת מה נבחרה החטה והשערה ללמד על ממוצע החום של האביב שמביא ליציאת מצרים והגאולה?
 וכמנהגנו ננסה לקשר את דברי התורה לארועי היום, שאומר שלמה "כי השוחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים".

מסופר בגמרא שבזמן דוד המלך היתה בצורת לא עלינו. בשנים הראשונות, שנה אחרי שנה, חשב שהסיבה לדבר עבודה זרה, גלוי עריות, או אי עמידה בנדרים פומביים (אנשים שנודרים תרומה לביה"כ בעליה לתורה,

זוכים לכבוד הקהל בעזרת ההצהרה לתרום, ואז לא משלמים). שם בגמרא מסתבר שהסיבה היתה אחרת אבל לענייננו אנחנו למדים שיש עבירות שגורמות לשינוי בעונות השנה. וכך גם ההתחממות של עולמנו יש שתולים אותה בחוקי הטבע ובזהום האוויר, אבל בדרך הרוח, וכמובן ששבעים פנים לתורה, יש מה מהתנהגות האדם שמובילה לשינוי זה. ולכן נאמר שאם הפסח נופל בקיץ, זה כמו לאמר שבשלב זה גם עם ישראל שנמשל לפי פרוש אור החיים הקדוש, לחטה והכסמת, בלב מתקדם זה של עונות השנה, הקיץ, גם עם ישראל הופך זקוף גו ולא שועה להתרעות שבאות לו מנביאיו ומדברי השם הכלולים בתורה. אומר הגאון מוילנא שבסיפור מצרים על הישראלי לחזוב על עצמו כעל פרעה, לחפש איפה אני קשה עורף ומסרב לשעות להזהרות השם למרות כל מכות מצרים הבאות עלינו. ולכן נאמר שאחת מהרעות עליהן נענש עם ישראל כולו היא שוחד ושחיתות. מצוה אותנו שלמה לזהות, כשאנחנו באים לשפוט את שופטינו, וטוענים שמערכת החוק לא עושה עמנו צדק, והמשטרה מחמירה עלינו יותר מאשר על גויים רשעים ורצחניים, עלינו לחפש איפה מסתתרת השחיתות והשוחד. כי הוא מעור את עיני חכמים. בפשט דבריו של שלמה, החכם שקיבל שוחד, הוא שמתעור, כמו שמצוה התורה בפרשת שופטים. אבל בדרך הרוחניות, כל ישראל ערבים זה לזה, אם אחד מקבל שוחד כדי לאשר פרויקט בניה, כשרות של מסעדה, או חקירת משטרה, במידה כנגד מידה, יבוא השם וינהיג את שופטינו בעוורון. ויש במצב זה סימן לביאת המשיח, שזה אחד מהסמנים המנויים בשלהי משניות סוטה וגמרת סנהדרין פרק החלק. שאם יעוותו עם ישראל את המידות עד כי יושפע הטבע, ויבוא הפסח בקיץ כדי לרמוז לנו שהרבנו בקשיות עורפנו כפרעה, לא תהיה ברירה, ויאלצו אנשי הדת של אותו הדור לחדש את חידוש החודש מבית דין, כבראשונה, כדי לתקן את המעוות, ולאפשר לפסח לחול באביב, יהיה עליהם לשנות את עיבור השנה המיועד. השם יזכנו לביאת משיח צדקינו וחידוש החדש מבית דין סמוכים ע"י אליהו הנביא, בב"א.

"חזון הדור הצעיר" - סיני בית שאן
 "איך העולם מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן"
חוג תהילים לילדים
 בכל יום שבת מהשעה 13:30-15:00
 בבית הכנסת ישמח ישראל (ליד מרכז העגול)
 לגילאים 8-14 לפרטים: ליאור-0508819236

הצטרפו אלינו
 תוכנית חינוכית לילדים
 מסע - נסיון ידן בשפת
 - השאלת ציוד לשטח
 ולבית האב - נסיון
 לבריאות השאלת ציוד
 רפואי וסיעודי - מרכז
 להפצה ערבי יהדות -
 חלוקת מצרכי מזון - ערב
 חרבות - בית מדרש יוצר
 לחיים ולחילונים - מרכז
 התנדבות קהילתי - מרכז
 הדרכה - חוגי ילדים

חינוך באהבה
 כמו תינוק

מושג השבוע
 זכור ושמור

מבט לעומק
 למה הרעות?

הלכה בהרחבה
 קביעות מקום התפילה

ממטעמי המטבח
 שניצל תירס ועוף

שבת פרשת
 "וארא"

16:25 17:17
 16:19 17:31

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

כמו תינוק

כך נהג רבי לוי יצחק מברדיצ'וב: באחד מנסיעותיו הרבות, נכח בפונדק אחד, אשר בו התאכסנו סוחרים שהיו בדרכם ליריד.

בבוקר ראה רבי לוי יצחק שהסוחרים ממהרים מאוד בתפילתם, מתפללים בבליעת מילים ובדילוגים ותוך זמן קצר מאוד סיימו את תפילתם.

פנה אליהם רבי לוי יצחק והחל מדבר אליהם בהברות קטועות ובלשון עילגת.

הסוחרים שלא הבינו את דבריו, שאלוהו: "מה רצון הרב?" ענה להם רבי יצחק: "מדוע אינכם מבינים את דברי? הלא כך בדיוק דיברתם אל הקב"ה בתפילתכם החפוזה!"

שעה ארוכה עמד רבי לוי יצחק והוכיחם בדברים על זלזולם בתפילה.

כאשר גמר להטיף להם מוסר, פנה רבי לוי יצחק בתפילה

בס"ד

קהילת חזון הדור הצעיר

שמח לאנשי אשירותכם!

<p>גמ"ח "לבריאות" השאלת ציוד רפואי / סיעודי</p> <p>כסאות גלגלים, קביים, הליכונים, רולטורים, מקלות הליכה, מיטה סיעודית ועוד...</p>	<p>גמ"ח "רק בשמחות" השאלת ציוד לשמחות ובתי אבל</p> <p>כסאות, שולחנות, גרילנדות, מקררים, סידורים, תהילים, מיחמים, סטנדים, אוהל אבלים ועוד...</p>
--	--

פעילות קהילתית מגוונת

תוכניות לילדים ונוער, מרכז להפצת ערכי היהדות והמסורת, הפעלת סטודנטים ומתנדבים למוען הקהילה, חלוקת מצרכי מזון למעוטי יכולת, ערבי תרבות לצעירים ולמבוגרים, הקמת מיזמים קהילתיים, בית מדרש יוצר לדתיים וחילוניים, עזרה לקשישים וגלמודים, מרכז התנדבות קהילתי, מרכז הדרכה, חוגי ילדים ועוד...

סיפור משקפיים טובות

אוהד דהן

דג ליום דג

מיכאל כבר לא זכר מתי טבעה ספינתו והוא ניצל בקושי והגיע אל האי הבודד. כל ההשקעות שהשקיע בעסקיו הקטנים בחברת "דג ליום דג" ירדו לטמיון ברגע אחד. הוא כבר התרגל לחיות באי הבודד, והדבר היחיד שהסב לו נחמה היה בקתת העץ שבנה ביגיע כפיים. הוא השקיע בבקתה הזו את כל זמנו, והיא הייתה לו בית ללילות הבודדים, ומחסה ומסתור מפני פגעי הטבע והזמן.

לילה אחד היה קפוא מכל הלילות ובכל זאת הוא נאלץ לצאת אל הים ולדוג דגים כדי שלא לרעוב. הוא שב אל החוף כשבגדיו הרטובים נדבקים לגופו הרועד. מיכאל אסף מעט קרשים והדליק מדורה באמצעות חיכוך שתי אבנים. הוא החל להתחמם לאורה, אך ברגע אחד המדורה הבעירה קרשים שהיו בסמוך, ולפני שמיכאל הספיק למצמץ בקתתו האהובה עלתה באש.

הוא לא האמין למראה עיניו. אחרי כל האסונות שפקדו אותו, גם הדבר היחיד שהיה ברשותו עלה באש?! הוא הביט בטרפוניה כלפי השמיים וזעק: "למה זה מגיע לי?" הוא העביר את הלילה כשהוא ממרר בבכי, עד שבחצות הלילה הזפיעה באופק ספינה! ולא סתם ספינה – אלא ספינה ענקית, שעל גבה חתומות המילים: "דג ליום דג". היא התקרבה ועגנה סמוך לחוף. כששאל את אחד המלחים, הוא גילה לתדהמתו שההשקעה שביצע כשהיה בעירו הניבה פירות והוא עומד עתה בראש עסק ענקי.

"איך מצאתם אותי?" שאל מיכאל בהתרגשות כשדמעות גיל שוטפות את לחייו.

"מה זאת אומרת?" שאל רב החובל בתמיהה, "בזכות האש הגדולה שהדלקת כדי להזעיק אותנו".

שבשמים ודאי מבין ויודע מה רצונם בתפילתם".

נקודות לחשיבה:

*"אל תעשה תפילך קבע" – התפילה היא בקשה מהקב"ה, על כן היא חייבים לומר מכל הלב ובכוונה שלמה.

*לדון לכף זכות – תפקידנו כהורים, כמורים ומחנכים לחנך לראיית הטוב שבאדם, ותמיד לחשוב בחשיבה חיובית.

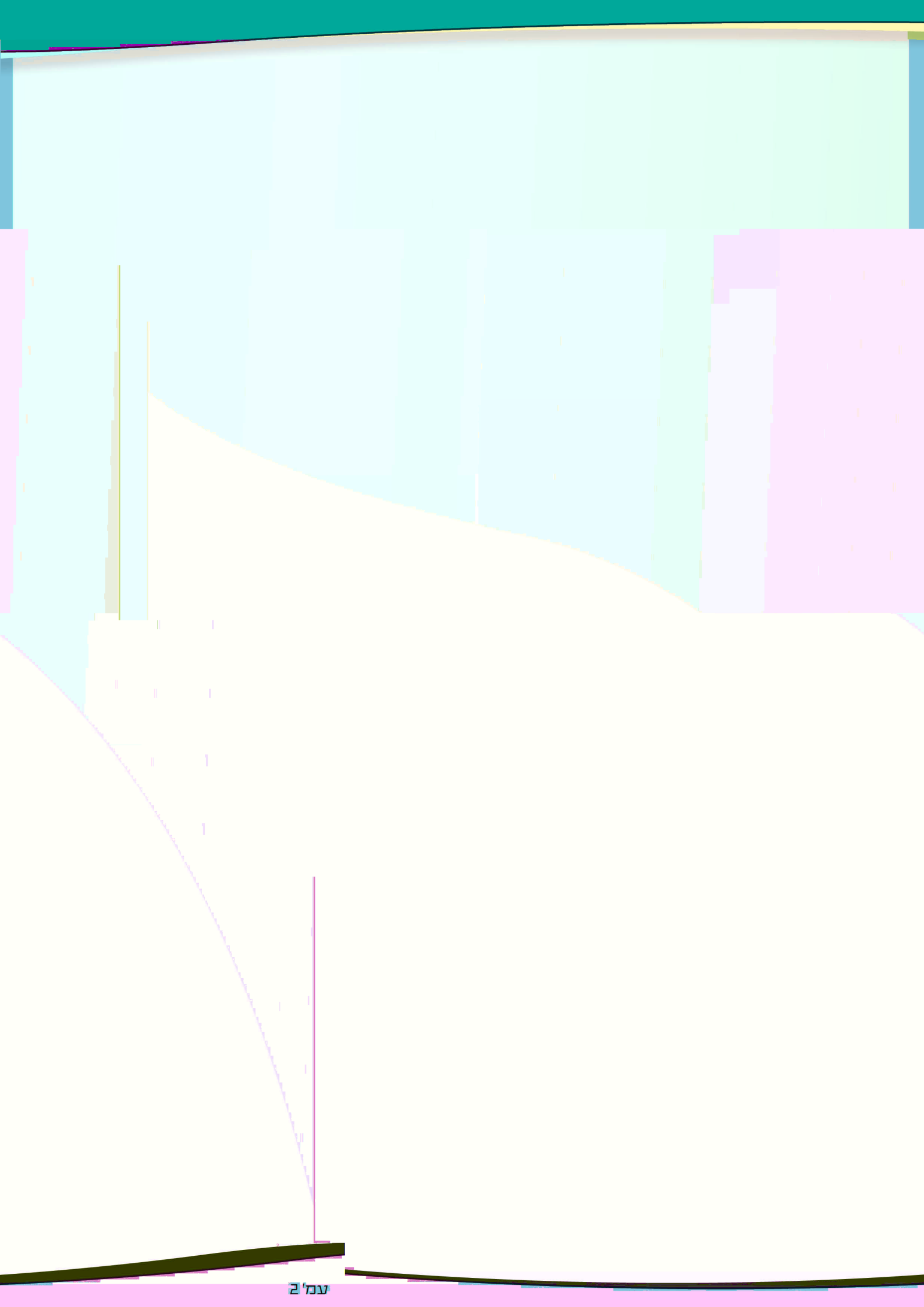
"תכוון בתפילתך כפי יכולתך, ואף אם קשה לך לכוון פרוש המילות בכל תפילה,

על כל פנים תזכור בכל עת תפילתך שעומד אתה לפני אביך

אב הרחמן נורא מרום וקדוש".... {האדמו"ר מפיאסצנה}

זכור

מרדכי בן מרים ז"ל	מרים בת מורווי ז"ל
מרים בת וואסי ז"ל	רבקה בת פרי ז"ל
עיוש בר איטו ז"ל	דוד בן יהודה ז"ל
ליזי בת מרים ז"ל	רחמים בן יהודה ז"ל
עזיזה איבגי בת סולטנה	מרדכי בן ציפורה ז"ל

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

למה הרעות?

וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אֲנִי ה' : וְאָרָא אֶל אֲבְרָהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵל-שֵׁדִי וְשָׂמִי ה' לֹא נִדְרַעְתִּי לָהֶם :
 הפרשה הקודמת מסתיימת בזעקה של משה רבנו - למה הרעתה לעם הזה? האם יש קשר בין קושייתו של משה, לבין דברי האלוקים אליו בפרשתנו? האם מדובר בסך הכול ב"שם" שהוסתר מהאבות ונגלה אליו? מה ההבדל הגדול בין צורת ההתגלות אל האבות ב"א-ל-ש-ד-י" לבין הגילוי למשה? האם יש סיבה לכך?

כשם ששמו של אדם מהווה צורה בה אני מתייחס אליו ומגדיר אותו, כך שמו של הבורא הוא הצורה בה אנו חווים את התגלותו אלינו. הקב"ה מתגלה לנובראיו בדרכים שונות ומנגיש לנו את הווייתו בצורות מגוונות. השם ש-ד-י, על פי חז"ל מסמל את כך ש"יש די באלוקותו לכל בריה". מה משמעות המילים האלו וכמה שונה שם זה מהשם הנכתב באותיות "יהוה" או "יהו" אשר מסמל את היותו "מהווה ומחיה את כל"?

חכמנו שואלים בפרקי אבות, **בְּעֶשְׂרָה מֵאָמְרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם... וְהָלֵא בְּמֵאָמְרֵי אֶחָד יִכּוֹל לְהַבְרִיאָתָא?** ועל כך הם עונים, **אֵלָּא, לְהַפְרֵעַ מִן הַרְשָׁעִים שְׂמֵאֲבָדִין אֶת הָעוֹלָם שְׂנִבְרָא בְּעֶשְׂרָה מֵאָמְרוֹת, וְלִתְּנֵי שְׂכָר טוֹב לְצַדִּיקִים שְׂמֵאֲבָדִין אֶת הָעוֹלָם שְׂנִבְרָא בְּעֶשְׂרָה מֵאָמְרוֹת.**

מה היא שאלת המשנה? האם זו רק שאלה של אפשרות לחסוך במילים בתהליך הבריאה? ומה התשובה? האם זה באמת משנה בכמה מילים העולם נברא לשם שכר ועונש?

העולם, כפי שאנו מכירים אותו, מורכב מאוד. לא רק מהותו החומרית מורכבת, גם המהות הרוחנית מתגלית אלינו בצורה כל כך לא פשוטה. הטוב והרע מעורבים בו בצורה שלעיתים קרובות כמעט לא ניתן להבדיל ביניהם. המציאות הזו כל כך רחוקה ממצייאות האחדות של הבורא. על כך תמהים חכמי המשנה, "והלא במאמר אחד יכול להיבראות?", מדוע ברא ה' את העולם בצורה כה מורכבת, בעשרה מאמרות? מדוע לא הניח אותה פשוטה, במאמר אחד?

על כך הם עונים, מטרת העולם היא לתת שכר למקיימיו, שכר זה תלוי באפשרות לבחור, בכדי שנוכל להיות במצב של בריאה, העולם צריך להיפרד לרגע ממקום האחדות וליצור פלטפורמה מורכבת המותאמת למציאות של בחירה, של חוסר ברירות, של העלם. התפקיד שלנו הוא למצוא את הטוב גם כשהוא מוסתר, לגלות אותו גם כשהוא מעורב ברע.

באותה משנה מוזכרים גם עשרה דורות מאדם עד נוח, עשרה דורות מנח עד אברהם, עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו... תפקידה של האנושות הייתה לגלות את הקדושה מתוך הטבע, מתוך עשרה המאמרות שכולים את העולם. בצורה זו גילו האבות את הבורא. השם ש-ד-י הוא כאמור "יש די באלוקותו לכל בריה", זה גילוי נקודת הקדושה התמונה בכל נברא ומחיה אותו. זו הצורה בה התגלה ה' לאבות, מתוך חיפוש וגילוי בתוך הטבע.

כשמשנה זועק, למה הרעות לעם הזה? הוא שואל, למה העולם צריך להיות מלא בכל כך הרבה רע? האם ניתן לדרוש מעם שלם שיגלו את האמת המוסתרת בעומק הגשמיות כפי שעשו האבות? כאן מגלה לו ה' את שמו המסמל על ראייה אחרת, ראיית הווייה כולה ממקום גבוהה יותר. ה' מגלה למשה כי העם יקבל כלי חמדה, תורה, דרכה יוכלו להביט בעולם כשהם אחוזים במקום גבוהה יותר, משם נוכל לראות כמה כל ההווייה אחת ושלמה. (מבוסס על תורתו של השפת אמת)

זכור ושמו

שני המושגים האלה קשורים לשבת, כאשר מקורם בעשרת הדברות בשתי הגרסאות בתורה: "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ... (שמות כ:ח) ו: "שמור את יום השבת לקדשו... (דברים ה:יב). משתי הגרסאות השונות חז"ל למדו שמדובר שני האופנים של שמירת שבת מן התורה: הזכירה שמשמעותה היא הפעילות האקטיבית של עשיית מצוות עשה לכבוד שבת: תפילה, קידוש, סעודות, עונג וכדומה, והשמירה שמשמעותה היא מה לא לעשות כדי לא לחלל את השבת, דהיינו אי עשיית כל אבות המלאכה, התולדות והלאווים שביחד נקראים איסורי שבת.

במקומות אחרים בתורה ובנביאים גם מוזכרים את שני המושגים, כאשר כמעט כל הפסוקים השונים מוזכרים במהלך יום השבת, בין אם בתפילות או בין באמירת הקידוש בליל וביום שבת: **ספר בראשית**: בא ג, **ספר שמות**: טז: כג, כו; כט; לא: טו יז; לה:ב, **ספר ויקרא**: טז:א; כג:ג,לב; כה:ב ו; **ספר במדבר**: כח:י, **ספר דברים**: א:ו ועוד בספרי הנביאים וכתובים.

אולם, פרט לאזכור שמירת וזכירת שבת מהבחינה ההלכתית, כמעט בכל פסוק או קטע מדגישים את החשיבות של שבת בעיני השם והיופי והזכות המיוחדת הניתנת לעם ישראל לשמור את השבת. רק לעם ישראל ניתנה את השבת. על כן אנחנו חייבים תמיד לראות שבת לא רק כמקבץ איסורים ומצוות עשה שעלינו לקיים מדי שבוע כדי לרצות את השם, אלא כאות נצחית וייחודית השומרת עלינו על חיבורנו המיוחד עם הקב"ה, וכפי שנאמר בזמרי: "כי אשמרה שבת, אל ישמרני, אות היא לעולמי עד בינו וביני".

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

חידת השבוע

מצא את המספר החסר:

A	B	C
2	9	7
4	3	5
6	1	-1
8	6	34
10	5	?

פיתרון לחידה מהשבוע שעבר

נחלק את ה- 25 אצנים ל- 5 קבוצות, ונעשה לכל אחת מקצה. סה"כ 5 מקצים. לאחר חמשת המקצים, נוריד מכל קבוצה את השניים שהגיעו אחרונים. נשארו עם 15 אצנים. כעת נעשה תחרות נוספת לכל ה- 5 שהגיעו ראשונים. אלו שמגיעים רביעי וחמישי - גם אותם נוריד וגם את אלו שהגיעו אחרים בתחרות הקודמת. מי שהגיע שלישי נשאר, אבל אלו שהגיעו אחריו בתחרות הקודמת יורדים. מי שהגיע שני נשאר, וגם מי שהגיע אחריו מקום שני בתחרות הקודמת נשאר, אבל מי שהגיע אחריו מקום שלישי בתחרות הקודמת - יורד. סה"כ סיננו כעת: $9 = 3 + 3 + 2 + 1$ נשארו עם 6 אצנים אחרונים. מי שהגיע ראשון בשתי התחרויות, כמוכן שהוא הכי מהיר מבין כל ה- 25 רצים המקוריים. נעשה תחרות שביעית ואחרונה ל- 5 האחרים, ושני הרצים הראשונים במקצה זה, הם הרצים מקום שני ושלישי בתחרות הכללית. סה"כ 7 מקצים.

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

ברכה ובצלחה

אל נא כפא נא לך

אוסנת יסכה בת רבקה

יואב בן לאה

חנה בת מרים

רון בר עדנה

אליה בת סיגל

אביגדור בן שרה

עדה עטייה

נתנאל טלקר

חנניה ביטון

משה דואב